

faa meget Smukt; men Feilen derved er ofte, at man gaar udenfor Sagen. Thi hvad den sidste ærede Rigsdagsmand udviklede, seer jeg ikke, at der er nogensomhelst Grund til at komme med; der er jo Ingen, som betvivler Rigtigheden deraf. Det forekommer mig ogsaa, at man har grebet Sagen an paa en noget urigtig Maade; man har taget det, som om der var blevet gjort Modstand mod Forslaget; men der er jo ikke gjort nogen Modstand fra Udvalgets Side og ikke heller fra den ærede Ministers Side. Men, Herregud, saa lad os stemme over Forslaget; lad dem stemme for det, der have Lyft dertil, og lad dem, der have Lyft dertil, stemme imod det! Loven gaar nok sin Gang alligevel. Det Slags Undersøgelser troer jeg ikke hører herhen. Jeg for mit Vedkommende vilde ikke have Noget imod, at det stod i Loven; men det forekommer mig kun løst nu at sætte det ind, og det hjælper ikke stort. Dernæst maa jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Eskærning) yttrede. Jeg troer nemlig, at han er paa Bilsdyr; idetmindste har han en heel anden Opfattelse end Udvalget, naar han troer, at det dog vil gaar som med de gamle Seminarier, naar Loven gaar igjennem, og at Seminarievæsenet da vil være slaaet fast. Jeg har aldrig her i Thinget vist mig som nogen Ven af Seminarierne; jeg troer, at dette Forslag til § 4 og § 3 skulle være Midler til at affæste Misbrug. Det er meget muligt, at jeg tager fejl; men isaafald har jeg syndet af Uvidenhed.

Nimestad: Jeg skal dog blot med Hensyn til hvad den ærede Ordfører nu bemærkede tillade mig at sige, at der var een Ting i det, jeg tillod mig at yttre, som aldeles ikke blev paadaget af den ærede Ordfører. Det kan gjerne være, at det ikke fortjente Paadagelse, men det er ganske vist, at det ikke fandt den. Jeg gjorde nemlig den Bemærkning, at det var godt, om den omspurgte Bestemmelse stod der, fordi den vilde have Indvirkning paa den frie Bevægelse, der vilde komme i Studiet; det vilde være godt baade for dem, der oplærte de unge Mennesker privat, og for dem, der

vilde selvstændigt arbejde sig frem til at tage Examen; det vilde give dem Betryggelse og have en gavnlig Indflydelse paa deres Mandsudvikling og paa den Frihed, hvormed den ene lærte den anden, og hvormed man tilgævede sig Kundskaber.

G. Winther: Den eneste Indvending, jeg har hørt af den ærede Minister angaaende dette Ændringsforslag, var, at der kunde dog tænkes det Tilfælde, at det vilde være overordentlig vanskeligt netop at faa en Mand til Examinator, der enten ikke nu var Lærer ved Seminariet eller havde været det. I den Henseende kunde jeg tænke mig, at det havde Noget at sige, hvor en Examen var af en ganske særegen, speciel Beskaffenhed, som navnlig var af den Natur, at der var kun meget Faa i Landet, der havde de Kundskaber, der vare nødvendige for at optræde som Examinator ved den; men i nærværende Tilfælde troer jeg virkelig ikke, at det vilde være saa overordentlig vanskeligt at finde særdeles velkittede Mænd til at være Examinatorer, ligesom det ogsaa vilde være et næsten utænkeligt Tilfælde, der maatte indtræffe, som skulde hindre Ministeriet i at træffe et godt Valg af Examinatorer, selv om man satte dette Ændringsforslag igjennem.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Underændringsforslag af Eskærning:

Der tilføies den af Udvalget foreslaaede § 4 Følgende:

„Ved denne Examen kunne Lærerne ved Skolelærerseminarierne ikke være Examinatorer eller Censorer.“
vedtoges med 38 Stemmer mod 16.

2) Udvalgets Forslag til Affattelsen af Lovforslagets § 4 med den nu vedtagne Tilføining:

Der skal aarlig eet eller flere Steder afholdes en Skolelærer-Examen, som giver dem, der bestaae den, samme Rettigheder som Afgangsexamen ved Skolelærerseminarierne.